

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/266/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612200324
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5612200324.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľa: COFIDIS, a.s., so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 816 337, zastúpeného: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Žabotova 2/B, 811 04 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti odporcom: 1/ B. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX K. č. XXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníkom: Obec Hybe, štátny občan SR, 2/ F. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX K. č. XXX, štátny občan SR, v konaní o zaplatenie sumy 958,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/54/2012-44 zo dňa 24.4.2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/54/2012-44 zo dňa 24.4.2012 v prvom výroku, v časti o povolení splátkového harmonogramu na zaplatenie sumy 823,50 eur, ktorú povolil odporcom v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne splácať v 40,00 eur mesačných splátkach, vždy do každého 15. dňa toho-ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou výroku tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh, vo výroku ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

V časti, v ktorej okresný súd uložil odporcom v rade 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 823,50 eur, z o s t á v a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/54/2012-44 zo dňa 24.4.2012 n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 823,50 eur, ktorú sumu im súd povolil splácať v 40,00 eur mesačných splátkach, vždy do každého 15. dňa toho-ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou výroku tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh (veta prvá výroku rozhodnutia). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (veta druhá výroku rozhodnutia). O trovách konania rozhodol tak, že priznal navrhovateľovi ich náhradu vo výške 41,04 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 101,71 eur, ktorú sumu sú odporcovia 1/ a 2/ povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne a to na účet jeho právneho zástupcu a ktorú sumu im súd povolil splácať v 20,00 eur mesačných splátkach, vždy do každého 15. dňa toho-ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou výroku tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13.1.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcov zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 958,70 eur a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 1.7.2008 navrhovateľ uzatvoril s odporcami Zmluvu o revolvingovom úvere č. 70160371. Návrh Zmluvy o úvere (ďalej aj Zmluva alebo

Zmluva o úvere) a Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, obsahovali údaje o výške úverového limitu, úrokovej sadzbe - 2,14 % mesačne, poistnom, hodnotu RPMN 29 %. Navrhovateľ poskytol odporcom úverový limit vo výške 1.327,76 eur. Účastníci si v Zmluve o úvere a VOP dohodli podmienky splácania úverového limitu a to výšku minimálnej mesačnej splátky, dátum splatnosti mesačnej splátky najneskôr do 15. dňa v mesiaci, sadzbu riadneho úroku vo výške 2,14 % mesačne, výšku poistného za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,65 %. Odporca v rade 2/ je spoludlžníkom odporcu v rade 1/ a nadobudol tento záväzok spoločne a nerozdielne s odporcom v rade 1/. Nakoľko odporcovia v rade 1/ a 2/ splátky neplatili riadne a včas, porušili ustanovenia Zmluvy a VOP, preto navrhovateľ listom odstúpil od Zmluvy o úvere v zmysle čl. 8 VOP. Keďže Zmluva o úvere je uzatvorená na dobu neurčitú a ide o revolvingový úver, ktorého čerpanie a splácanie závisí na dlžníkovi, nemožno presne vyčísliť počet splátok úveru, ani dobu splácania úveru. V zmysle čl. 5 VOP je odporca povinný platiť veriteľovi za poskytnutie úveru úrok zo sumy poskytnutého úveru a to vždy podľa aktuálnej úrokovej sadzby veriteľa, ktorú stanovuje veriteľ. Úroková sadzba platná v čase ponuky uzatvorenia Zmluvy o úvere je určená v Zmluve o úvere a je zverejnená na internetovej stránke veriteľa. Úročenie úveru je mesačné, vykonáva sa od okamžiku prevedenia peňažných prostriedkov na účet klienta, až do dňa splatenia úveru a to podľa sadzby platnej v čase čerpania úveru je 2,14 % mesačne. Poistenie úveru je nepovinné. V prípade, že by si odporca neželal byť poistený, túto skutočnosť bol povinný vyznačiť na vyznačenom mieste na Zmluve o úvere v časti Odmietnutie poistenia. V opačnom prípade sa na neho ustanovenia o poistnom vzťahujú. Odporca podpisom Zmluvy o úvere pristúpil k poisteniu. Bol povinný nahradiť navrhovateľovi poistné za jeho poistenie vo výške 0,65 % aktuálneho dlhu, o čom bol odporca upovedomený v Zmluve o úvere. Odporca súhlasil s pristúpením k poisteniu, nakoľko skutočnosť, že odmieta poistenie, nevyznačil na vyhradenom mieste v Zmluve. V zmysle čl. 7.2 VOP v prípade omeškania dlžníka s úhradou minimálnej splátky úveru je veriteľ oprávnený žiadať a dlžník povinný uhradiť poplatok z omeškania vo výške 8 % z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa ocitol dlžník v omeškaní o viac ako 15 dní. Odporcovia v rade 1/ a 2/ uhradili ku dňu podania návrhu z platobného rozkazu 1.360,79 eur. Žiadnu ďalšiu splátku neuhradili. Suma 958,70 eur pozostáva z úveru vo výške 852,17 eur, úroku za poskytnutie úveru 85,84 eur a z poplatkov z omeškania so splácaním úveru vo výške 20,69 eur. Okresný súd Liptovský Mikuláš vydal vo veci dňa 25.1.2012 platobný rozkaz pod č.k. 1Ro/18/2012-16, ktorý následne zrušil uznesením č.k. 4C/54/2012-36 zo dňa 28.3.2012, keďže sa ho odporcovi v rade 1/ nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Následným uznesením č.k. 4C/54/2012-38 zo dňa 28.3.2012 prvostupňový súd ustanovil odporcovi v rade 1/ opatrovníka Obec Hybe, kde bol naposledy odporca v rade 1/ prihlásený na trvalý pobyt. Pojednávanie v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vykonal prvostupňový súd v neprítomnosti navrhovateľa a odporkyne v rade 2/, ktorí boli riadne a včas na pojednávanie predvolaní. Prítomný na pojednávaní bol jedine opatrovník odporcu v rade 1/, ktorý uviedol, že odporca v rade 1/ sa na adrese trvalého pobytu dlhodobo nezdržiava a odporkyňa v rade 2/ má dve maloleté deti, a preto žiadal, aby súd povolil odporcom v rade 1/, 2/ žalovanú sumu splácať v splátkach. V rámci vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 25.6.2008 uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. 70160371, ktorou navrhovateľ poskytol odporcom 1/ a 2/ úverový limit vo výške 40.000,- Sk, t.j. 1.327,76 eur, keď výška minimálnej mesačnej splátky bola stanovená v zmysle bodu 4.3 Všeobecných obchodných podmienok, v Prílohe 3. k Zmluve o revolvingovom úvere - Príklad nákladov a splátok úveru, keď pri výške úverového rámca 40.000,- Sk mesačná splátka činila 53,08 eur, počet mesačných splátok 36 a RPMN bola stanovená na 29 %. Priemerná RPMN bola stanovená na 64,79 %. Listom zo dňa 3.10.2011 (č.l. 7 spisu) navrhovateľ odstúpil od Zmluvy, v zmysle čl. 8.4 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré odstúpenie od Zmluvy je účinné momentom doručenia, v súlade s bodom 12.4 Všeobecných obchodných podmienok. Zároveň vyzval odporcov v rade 1/ a 2/ na úhradu aktuálneho dlhu vo výške 949,14 eur. Z výpisu z účtu odporcov v rade 1/, 2/ (č.l. 8 - 13 spisu) bolo zistené, že úver bol čerpaný 2.7.2008 vo výške 1.327,76 eur, za obdobie od čerpania úveru do vypovedania Zmluvy o revolvingovom úvere navrhovateľ vyčíslil úroky na 955,02 eur, poplatky 105,19 eur a zo strany odporcu došlo k úhrade čiastky 1.459,28 eur. Okresný súd poukázal na ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj ust. § 4 ods. 1 a 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.7.2008. S poukazom na vyššie uvedenú právnu úpravu žalobe v časti špecifikovanej v jeho výroku vyhovel. Konštatoval, že mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcami v rade 1/, 2/ bola uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere. Nakoľko odporcovia 1/, 2/ nesplácali úver riadne a včas, navrhovateľ listom zo dňa 3.10.2011 odstúpil od Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená dňa 25.6.2008, teda za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. V Zmluve o revolvingovom úvere

bola dojednaná aj RPMN, aj priemerná RPMN. Prvostupňový súd mal tiež preukázané, že navrhovateľ poskytol odporcom v rade 1/, 2/ úver vo výške 40.000,- Sk, t.j. 1.327,76 eur. Navrhovateľ si do odstúpenia od Zmluvy účtoval úroky vo výške 955,02 eur, poplatky 105,19 eur. Keďže zo strany odporcu došlo k zaplateniu sumy 1.429,28 eur, zostatok činí žalovaná suma, t.j. 958,70 eur. Ako vyplýva z predloženého výpisu z účtu založenom v spise na č.l. 30 spisu po odstúpení od Zmluvy zo strany odporcov v rade 1/, 2/ došlo k úhrade čiastky 30,00 eur, a to dňa 31.10.2011, o ktorú sumu okresný súd znížil žalovanú sumu a v ktorej časti žalobu zamietol. Rovnako súd prvého stupňa zamietol žalobu v časti čo do zaplatenia poplatkov za upomienky, keďže ich výška nebola dojednaná v Zmluve o revolvingovom úvere. Súdom priznaná suma bola potom vyčíslená ako poskytnutý úver v sume 1.327,76 eur + úroky vo výške 955,02 eur, po odpočítaní odporcom zaplatenej sumy 1.459,28 eur, rozdiel predstavuje 823,50 eur a vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Zároveň podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. okresný súd odporcom v rade 1/, 2/ povolil žalovanú sumu splácať v 40,00 eur mesačných splátkach s tým, že na ochranu oprávnených záujmov navrhovateľa zároveň určil, že ak odporcovia neuhradia čo i len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh. Zohľadnil pritom skutočnosť, že odporcovia v rade 1/, 2/ majú dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech, ich náhradu. Konštatoval, že navrhovateľ mal úspech v sume 823,50 eur, čo predstavuje 86 %, a v tejto časti úspech navrhovateľa prevyšoval úspech odporcov (14 %), rozdiel tak činí 72 %. Z navrhovateľom uplatnených trov konania potom 72 % predstavuje z titulu zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 57,00 eur sumu 41,04 eur a z navrhovateľom uplatnených trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie, príprava zastúpenia a podanie žaloby na súd) 2x po 51,45 eur + 2x režijný paušál po 7,41 eur + 20 % DPH, spolu vo výške 141,26 eur, z čoho 72 % predstavuje sumu 101,71 eur, ktorú sumu súd povolil odporcom v rade 1/, 2/, z vyššie uvedeného dôvodu, splácať v 20,00 eur mesačných splátkach. Právnomu zástupcovi navrhovateľa súd nepriznal odmenu za úkon právnej služby - pokus o zmier, keďže sa nejedná o úkon právnej služby v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Náhradu trov konania súd uložil odporcom 1/, 2/ v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu navrhovateľa s tým, že ak odporcovia neuhradia čo i len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ v písomnom podaní svojho právneho zástupcu zo dňa 4.6.2012, v ktorom sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 221 O.s.p. a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 70,90 eur s DPH, pozostávajúce z 1 úkonu právnej služby vo výške 61,74 eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 eur za podané odvolanie.

Uviedol, že v časti, v ktorej nebolo vyhovené jeho návrhu, okresný súd dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu a k právnemu posúdeniu veci. Konštatoval, že dňa 25.6.2008 bola medzi účastníkmi uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. 70160371, pričom odporcovia svojím podpisom potvrdili, že sa oboznámili so Zmluvou, súhlasia s ňou a uzatvárajú ju v súlade so svojou slobodnou a vážnou vôľou. Zmluva o úvere bola pritom uzatvorená v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov platného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere a ustanoveniami zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka. Poukázal pritom na ust. § 2 písm. b/ a c/ zákona č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch a konštatoval, že v predmetnej Zmluve o úvere je uvedené, že odporcovia berú na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou tejto Zmluvy o úvere sú Všeobecného obchodné podmienky (VOP) navrhovateľa, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva Zmluvy o úvere a Prílohy 1 až 4 a potvrdzujú, že sa s nimi riadne oboznámili, považujú ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavujú súhlas byť nimi viazaný. V zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka Zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody. Ustanovenia Obchodného zákonníka sa teda použijú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, teda aj v prípade, ak žiadateľom o úver bude fyzická osoba nepodnikateľ. V tomto smere odvolateľ zdôraznil, že v zmysle ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu Zmluvy možno určiť aj odkazom na Všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim Zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Toto ustanovenie je kogentné a nie je možné meniť ho dohodou zmluvných strán. V prejednávanej veci ide jednoznačne o tzv. „iné obchodné podmienky“. Keďže tieto nemajú charakter všeobecne známych obchodných podmienok, zákon vyžaduje, aby boli zmluvným stranám známe, alebo k návrhu priložené a

zároveň, aby s nimi zmluvné strany vyjadrili súhlas. Táto zákonom stanovená podmienka bola splnená, keďže Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru sú vytlačené na druhej strane Zmluvy o revolvingovom úvere a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť spolu s formulárom o zmluvných podmienkach Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (čo je zakotvené aj v samotnom znení Zmluvy). Odporcovia teda svojím podpisom Zmluvy o úvere potvrdili, že sa so Zmluvou o úvere oboznámili, súhlasia s ňou a uzatvárajú ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Svojím podpisom tiež zobrali na vedomie, že Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva Zmluvy a Prílohy 1 až 4 sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere, považujú ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavujú súhlas vid' nimi viazané. Navrhovateľ teda odporcov dostatočne upozornil na nevyhnutnosť preštudovania si nielen Zmluvy o úvere, ale aj jej neoddeliteľných súčastí. Odporcovia o povinnosti platiť úroky za poskytnutie úveru vedeli. Predmetná Zmluva o úvere je typom formulárovej zmluvy, čiže zmluvy, ktorú veriteľ používa vo viacerých prípadoch, kde je vopred pripravený návrh na uzatvorenie zmluvy a oblasť môže návrh zmluvy len prijať, alebo tiež neprijať. V prejednávanej veci bola povinnosť odporcov oboznámiť sa so znením Všeobecných obchodných podmienok a v prípade, že by pre nich podmienky neboli prijateľné, zmluvu by neuzatvorili. Keďže Zmluva o úvere bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, boli odporcovia povinní zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, kam sa zaraďuje aj úrok za poskytnutie úveru. Podľa názoru odvolateľa pokiaľ súd žalobu zamietol v časti čo do zaplataenia poplatkov za upomienky s odôvodnením, že ich výška nebola medzi účastníkmi dojednaná, vychádzal z nesprávnych údajov, ak mal za to, že výška poplatku za upomienky predstavovala sumu 105,19 eur, keďže navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal zaplataenia poplatku z omeškania len vo výške 20,69 eur. Vzhľadom na to okresný súd dospel k nesprávnej sume, ak navrhovateľovi priznal len sumu vo výške 823,50 eur, keďže pri správnej výške poplatkov za upomienky 20,69 eur mala byť suma priznaná navrhovateľovi vo výške 908,01 eur. Poplatok za omeškание bol navrhovateľom účtovaný v súlade s ust. § 7.2 VOP. Ak teda bola očakávaná mesačná splátka k 13.5.2009 vo výške 53,08 eur a odporcovia sa s jej úhradou dostali do omeškania o viac ako 15 dní, navrhovateľ si účtoval poplatok z omeškania vo výške 8 % minimálnej splátky úveru, teda zo sumy 53,08 eur ($53,08 \times 8/100 = 4,24$ eur - obdobie 05/2009 podľa úverového účtu klienta). V súlade s ust. § 2 písm. b/, c/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa jednotlivé splátky odporcov započítali (článok 4.2 VOP) postupne aj na poplatok za omeškание, preto aktuálna výška poplatku z omeškania je suma 20,69 eur. Na Zmluvu o úvere uzavretej medzi účastníkmi treba aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Obchodného zákonníka, čo vyplýva z článku 1.3.1 VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere a s ktorými odporcovia vyjadrili súhlas svojím podpisom na zmluve. Odvolateľ tiež poukázal na ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a článok 7.2 VOP, pričom konštatoval, že v prejednávanej veci poplatok z omeškania vo výške 8 % z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa odporca ocitol v omeškani o viac ako 15 dní je v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, na základe čoho si sumu rovnajúcu sa poplatku z omeškania vo výške 20,69 eur uplatnil dôvodne a má nárok na jeho zaplataenie. Zároveň odporca namietal aj skutočnosť, že zaplataenie žalovanej istiny v splátkach, tak ako to určil okresný súd napadnutým rozhodnutím, zjavne znevýhodňuje postavenie navrhovateľa, keďže pri takto nastavenej výške mesačných splátok s ohľadom na výšku pohľadávky je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý. To tiež zhoršuje aj postavenie samotných odporcov, keďže platením dlžnej sumy v nízkych splátkach, a teda v dôsledku neúmerne dlhého časového obdobia až do úplného splatenia istiny v splátkach, im neustále rastú úroky z omeškania, čím sa samotná výška pohľadávky taktiež zvyšuje. Navyše, zistenie majetkových pomerov odporcov bolo zo strany súdu nedostatočné a neodôvodňovalo určiť plnenie v splátkach, resp. plnenie v nepomerne nízkych splátkach v porovnaní s výškou pohľadávky. Podľa názoru odvolateľa okresný súd svojím rozhodnutím porušil článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ako aj článok 46 ods. 1 Ústavy SR, keďže nesprávne posúdil prejednanú vec.

Opatrovník odporcu v rade 1/ žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Odporkyňa v rade 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil v časti presne špecifikovanej vo výroku jeho rozhodnutia.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam prejednávajú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ktoré tvoria základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na uvedenú právnu úpravu dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa v časti, ktorým bola žaloba navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietnutá.

Odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

Nepochybne zmluva medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou, na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že v zmysle bodu 1.3.1 Všeobecných obchodných podmienok je uvedené, že ju uzatvárajú podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a Obchodného zákonníka. Je nesporné, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania (viď výpis z obchodného registra na spoločnosť navrhovateľa a vymedzený predmet činnosti) a odporcovia vystupovali ako spotrebiteľia, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka). Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí aj ten, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka). Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, v časti čo do zaplatenia poplatku z omeškania (nesprávne označeného v odôvodnení ako poplatok za upomienky), že táto jeho výška nebola dojednaná v Zmluve o revolvingovom úvere. Odporcovia ako spotrebiteľia nemali možnosť tieto zmluvné podmienky predmetnej formulárovej zmluvy ovplyvniť. Navyše odvolací súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejší alebo výlučne sankcionovaný či už zmluvnou pokutou, resp. inými ďalšími poplatkami a úrokmi len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že navrhovateľ ako dodávateľ a jeden účastník zmluvy nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Právna úprava kladie veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje

obsah zmluvy, ktorý spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný aj pri dojednaní vedľajších zmluvných dojednaní, akými sú aj jeho nároky uplatnené v návrhu na začatie konania. Navyše odvolací súd dodáva, že všeobecné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru; nesmú však slúžiť k tomu, aby do ich neprehľadnej, zložitej formulovanej a malými písmenkami písanej formy skryl zmluvný partner spotrebiteľa dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa uniknú, ak tak urobí, spreneverí sa princípu dôvery a takémuto správaniu nemožno priznať súdnu ochranu. Rozhodne nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že pokiaľ odporcovia podpísali zmluvu, s jej obsahom súhlasili, vrátane obsahu všeobecných zmluvných podmienok, ktoré sú jej súčasťou a ktoré sú písané výrazne drobným písmom. Je pochopiteľné, že pri uzatváraní zmluvy odporcovia nemali šancu oboznámiť sa s celým obsahom takto vyhotovených všeobecných zmluvných podmienok. Dodávateľ je povinný pristupovať k tvorbe Všeobecných zmluvných podmienok v súlade s ustanoveniami spotrebiteľského práva a nie ich obchádzať cez rôzne dojednania. Takýmto obchádzaním dochádza k popretiu zmyslu a účelu noriem spotrebiteľského práva.

Z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcom na základe zmluvy o úvere zo dňa 1.7.2008 sumu 40.000,- Sk, t.j. 1.327,76 eur. Ku dňu odstúpenia navrhovateľa od zmluvy z dôvodu jeho nesplácania odporcami výška úrokov predstavovala sumu 955,02 eur. Spolu tieto sumy predstavujú čiastku 2.282,78 eur. Po odpočítaní sumy 1.429,28 eur, ktorú odporcovia navrhovateľovi zaplatili, predstavuje výška dlžnej sumy 853,50 eur, ktorá po odpočítaní úhrady odporcami dňa 31.10.2011 v sume 30,00 eur predstavuje sumu 823,50 eur, ktorú okresný súd správne priznal navrhovateľovi. Pokiaľ sa navrhovateľ svojím návrhom (žalobou) domáhal zaplataenia vyššej sumy, túto odvolací súd rovnako ako prvostupňový súd považoval za nedôvodnú, a to z vyššie uvedených dôvodov, ako aj fakt, že odvolateľ tento svoj nárok odvodzoval zo všeobecných zmluvných podmienok, prípadne Sadzobníka, to znamená, že predmetná časť nároku nebola účastníkmi dohodnutá v zmluve. Rovnako za správny považoval odvolací súd aj postup okresného súdu, keď poskytol odporcom splátkový harmonogram v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. na zaplataenie žalovanej istiny s poukazom na ich zlú sociálnu situáciu. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, odporca v rade 1/ je na neznámom mieste a odporkyňa v rade 2/ je samoživiteľka, ktorá sa stará o dve maloleté deti. Nie je potom reálne v jej silách, aby navrhovateľovi jednorázovo alebo v kratšej lehote zaplatila jeho nároky priznané súdnym rozhodnutím.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu o trovách konania, ktoré plne zohľadňuje čiastočný úspech navrhovateľa v konaní (§ 142 ods. 2 O.s.p.), t.j. jeho čistý úspech v spore 72 %. Priznané trovy pritom predstavujú pomernú časť súdneho poplatku v sume 41,04 eur, ako aj časť trov právneho zastúpenia tak, ako boli v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb špecifikované prvostupňovým súdom v odôvodnení jeho rozhodnutia. Rovnako odvolací súd poukazuje na správnosť napadnutého rozhodnutia, pokiaľ sa týka určenia platobného miesta priznaných trov konania (§ 149 ods. 1 O.s.p.), ako aj správnosť splátkového harmonogramu, ktorý bol uložený odporcom podľa následkom straty výhody splátok v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. a to z dôvodov uvedených vyššie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti napadnutej odvolaním a vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny p o t v r d i l .

V časti nenapadnutej odvolaním, v ktorej prvostupňový súd vyhovel čiastočne návrhu navrhovateľa (špecifikovanej presne vo výroku napadnutého rozsudku), zostal prvostupňový rozsudok nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že odporcom v rade 1/ a 2/ ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu úspešní odporcovia v

rade 1/ a 2/ si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky im ani žiadne trovy v súvislosti s terajším druhostupňovým konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.